

Poolaasta vaade

Urmas Siigur – Eesti Arst

Aega saab väga mitut moodi periodiseerida. Heebrea kalender jagunes seitsmeaastasteks tsükliteks ja iga seitsme tsükli järel ehk igal 50. aastal kuulutati välja juubeliaasta. Aja kulg on suhteline ja samas näib, et üha kiirenev. Vanemad inimesed mäletavad veel viisastakuid, mille plaanid tuli täita nelja aastaga, kui olulisi aja samme. Igapäevaelus oleme tihti harjunud aasta kaupa plaanima ja mõõtma, kuid tormakas maailmas võib aasta liigagi pikk samm olla ja jõulus on juba jaaniootust ja jaanis jõuluhõngu.

Pool 2024. aastast on läbi saanud ja sünnib tagasi vaadata küll. Eesti elu üldpilt kipub üsna nukker olema. Majandus kiratseb ja tööstustoodang väheneb kvartalist kvartalisse, raha odavneb ja samas napib seda kõikjal ja kõigeiks, analüütikud arutlevad, kas jalad on juba põhja jõudmas või annab veel pikalt minna, ja poliitikud siunavad üksteist nagu ikka.

Tervishoiuvallas toimuvat vaadates võib leida nii ei-midagi-uut-siin-päikese-all-asju ja -nähtusi kui ka rõõmsamat. Esimese alla kuulub tervishoiu rahastamise temaatika. Niisama kaua, kui on eksisteerinud haigekassa – nüüd siis Tervisekassa –, on ikka ja jälle ajakirjanduse pealkirjadest võinud leida muret, et raha on kas juba otsas, pooleldi otsas või saab otsa ettenähtavas tulevikus. Ometi pole siiani päris nii läinud ja vaatamata tagasihoidlikule rahastusele võrreldes rikkamate riikidega on suutnud meie tervishoiusüsteemi efektiivne toimimine tagada Eestimaa elanikele igati kaasaegse arstiabi. Arstide liidu visa võitlus on kindlustanud meditsiinitöötajatele võrreldes paljude teiste sektorite töötajatega motiveeriva palga ja arstide püsimise Eestis ning kollektiivlepingu läbirääkimised järgneva kahe aasta töötingimuste üle on algamas.

Ajakirja Eesti Arst esimese poolaasta võib kindlasti edukaks lugeda. Kui tööstustoodangut saab mõõta nii naturaälühikutes kui rahalises väljenduses, siis teadusajakirja mõõdik on kvaliteetne publikatsioon, olgu juba ilmununa või toimetuse portfelli järges

ootamas. Peatoimetaja suurim hirm ja mure on hea materjali puudus ning selle all pole Eesti Arst õnneks kannatamas.

Olulise panuse kindlustunde tugevdamiseks andis ajakirja Eesti Arst ja Eesti Arstiteadusüliõpilaste Seltsi 2023/2024. õppeaasta artiklikonkurss „Minu esimene publikatsioon“. Seekordne konkurss oli järjekorras juba üheksas ja osutus üle aegade viljakaimaks. Ühtekokku esitati 21 võistlustööd, mille hulgas oli nii uurimusi, ülevaateid kui ka haigusjuhtude kirjeldusi. Kõik tööd on praeguseks retsenseerimise ja toimetamise tsükliks. Esimene võistlustöö – Emilia Rozenkroni ja juhendaja Heli Kaljusaare „Kodade virvendusarütmiaaga patsiendi trombemboolilise ajuinfarkti riski vähendamine vasaku koja kõrvakese perkutaanse sulgemise teel – ülevaade ja haigusjuhu kirjeldus“ – on jõudnud käesolevas ajakirjanumbris avaldamiseni ning järgmised on juba riburada pidi ootel.

Artiklikonkurss on kaasanud hulga inimesi. Kaksikümmend üks võistlustööd tähendab sama arvu tudengeid ja veel mõnevõrra enam juhendajaid ja/või kaasautoreid – mitmel tööl oli kaks või kolm juhendajat. Läänud kuu Eesti Arsti juhtkirjas tõi prof Vallo Volke rõõmustava tähelepanekuna välja Tallinna arstide entusiasm, huvi ja motiveerituse osaleda teadustöös ning juhendada ja õpetada nii tudengeid kui ka spetsialiseeruvaid arste. Artiklikonkurss on selle ilmekaks kinnituseks. Ehkki arstitudeng on igapäevaselt kõige enam seotud kliinikumi ja ülikooli meditsiinivaldkonnaga, tuli kolmandik võistlustöödest Tallinna haiglatest – vastastikune huvi pidi olema tudengi ja haiglaarsti kokku viinud ning sel moel on konkurss aktiveerinud ka Tallinna kolleege.

Saavutatut ei ole kindlasti alus loorberitel lesima jääda, aga ka puhkus tahab pidamist. *Otium reficit vires*. Ka Eesti Arst läheb praeguse kaksiknumbri järel puhkusele, et augustis taas teie lugemislauale ilmuda. Kaunist suve!

Urmas Siigur